

روز یکشنبه ۱۴ آبان ۱۴۰۲ در شهر لنگرود عزای عمومی اعلام شد!

امیرجواهری لنگرودی

خبر اینکه: شهر شمالی ما لنگرود صبح جمعه ۱۲ آبان ۱۴۰۲ با حادثه دلخراش آتش سوزی در «کمپ ترک اعتیاد» روبرو گردید.

من با ابراز همدردی و تالم خود با همه همشهریانم و خاصه خانوادههاییکه عزیزان خود را برای ترک اعتیاد به این مرکز رسانده و امروز درد از دست دادن عزیزان خویش را در جمع خانواده شان با خود دارند، تأثر عمیق ام را بیان میدارم .

اول بار خبر را در پست کافه لنگرودی ها در فیس بوک دیدم که آمده بود : « یک مرکز ترک اعتیاد واقع در کلیدبر لنگرود ساعت صبح طمعه آتش شد تعدادی کشته و تعداد زیادی با سوختگی و جراحت شدید روبرو شدند. و روانه بیمارستان رشت و لنگرود شدند» من نیز دست به کار شدم به قول معروف با پیگیری خبرنگاران مردم نهاد که در آن دیار کم نیستند . با یک پیام دهها خبر سرازیر شد که این حادثه بس تلخ در ابتدای جاده کومله ی در روستای زرد آب محله حادث شد ... ، خبر ها هی و هی تکمیل شد و صد البته نماینده این و آن نهاد تا فرماندار، مدیران کل اجتماعی و امنیتی، مدیرکل بهزیستی، معاون سیاسی استاتدار ، دستگاه دادگستری گیلان ؛ دستگاه قضایی کشور و بعدتر احمد وحیدی وزیر کشور برای نوعی پروپاگاندا همیشه گی از راه رسیدند و فیلم عکس گرفتند تا رسانه های خودی را پر و پیمان سازند

بعدهم از جانب روابط عمومی اورژانس کشور، اعلام شد : تا حال ۳۲ تن کشته و ۱۸ نفر محروج سخت شدند که حال چهار تن تن از آنان خوب نیست ... بعد تر میزان مجروحین تا مرز ۲۷ تن هم رسید.

محمد جلایی معاون سیاسی، امنیتی و اجتماعی استاندار گیلان گفت: « علت آتش‌سوزی در بررسی‌های اولیه آتش گرفتن بخاری، سرایت آتش به پرده و نهایتاً آتش سوزی کل ساختمان در عین غافلگیری مددجویان و مسئولان کمپ بوده است.»

از وجوه مسخره خبری آمده است: غافلگیری شبانه، محبوس شدن و ازدحام جمعیت از دلایل افزایش فوتی‌ها در این مرکز ترک اعتیاد بوده است...

حادثه ای که منجر به آتش سوزی در «کمپ ترک اعتیاد شهرستان لنگرود» در استان گیلان شد، جامعه را به تامل و پرسشگری واداشت.

جامعه شهری ما، مسئولین کشوری، استانی و شهری را در برابر بیشمار سؤال قرار داد که همگان می‌پرسند:

« ظرفیت مرکزی که براساس آمار اعلام شده ۴۰ نفر بوده است، چرا این تعداد انسان نیازمند به ترک اعتیاد را روی هم در این محیط بدون کمترین کنترلی جای دادند؟» مردم می‌پرسند: « چرا درب اطاق را بر روی انسانی که به ترک اعتیاد نشسته اند، قفل می‌کردند، اگر درب‌ها بسته نبودند، ای بسا که خیلی‌ها خود را نجات می‌دادند. چه کسی پاسخگوی ابعاد این جنایت است؟!»

مردم از خود و مسئولین می‌پرسند: اصلاً نگهبان و مددکار شبانه ای در کمپ وجود داشته که بخواهد یاری‌رسانی را برای خبر کردن مسئولین شهری یا اهالی روستای جنب کمپ را دنبال کرده باشد؟

امروز شنبه ۱۳ آبان ۱۴۰۲ به گزارش خبرگزاری ایرنا - رشت از قول مسئول روابط عمومی اداره کل دادگستری گیلان اعلام کرد: « با دستور رئیس دادگستری این استان مدیر مرکز ترک اعتیاد لنگرود دستگیر شد.»

جوانب اصلی پرسش به آن حدی که در بالا بدان پرداخته شده ختم نمی‌گردد. و آن اینکه چگونه است که کمپ ترک اعتیاد لنگرود که توسط بخش خصوصی اداره می‌گردد؛ در ساختمانی قدیمی بدون کمترین امکان تجهیز شده و با ظرفیتی محدود، به حال خود رها شده است. گزارشات واقعی گواه این است؛ ماشین آتش‌نشانی به حل آمد که آب نداشت. درب‌ها کمپ قفل و آتش‌نشانی راهی نداشتند که وارد شود و آتش را خاموش کند و ماشین‌های نمی‌توانستند به حیات بروند، اطراف کمپ هم دیوار بوده است. بطوری که از سر خیابان شلنگ بکشند و به سمت در بروند کلی زمان صرف شده و انسان‌های محروم و مصدوم و در دل آتش تهافت فریاد می‌زدند و کاری نیز از دست اهالی بر نمی‌آمد. از همه مهم‌تر اینکه ساختمان قدیمی و مال‌دوران رضاخان است. می‌گویند شب‌ها حضرات در را از پشت قفل می‌کنند. کلید هم دست نگهبانی از همان افراد معتاد بوده است.

